

[Gert Petersen]

altså at der er rent bord på begge sider. Det ville være fremragende. Det er en ægte nul-løsning, men det er ikke den, vi diskuterer.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Nu begynder hr. Gert Petersen at blande andre våbentyper ind i det, som har været omfattet af helt andre forhandlinger, og hvor balance allerede er etableret. Jeg konstaterer, at SS-20 raketterne, der, som jeg nævnte, er det farligste våben, vi nogen sinde har set i Europa, og som ikke har sin lige på den vestlige side, dette dødsensfarlige våben er hr. Gert Petersen rede til at lade russerne bevare et monopol på, og hr. Gert Petersen er villig til at gå imod forsøgene på at få fjernet alle den slags våben i Europa. Det er sørgeligt, og det er afslørende.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Nej, det sørgelige består i, at udenrigsministeren ikke kender sin historie, eller rettere sagt: han kender den udmærket, men han prøver på at spille et demagogisk spil her. Han lader, som om der ikke har stået russiske raketter, som var 3-4 gange så voldsomme, hvad angik ødelæggelsesevne, i et antal af 800 fra ca. 1960. Han lader, som om det ikke har været tilfældet. Han taler om, at vi ikke må blande våbnene sammen, og lader, som om han ikke ved, at daværende statsminister Jens Otto Krag her i folketinget, dengang NATO havde nedlagt nogle landbaserede raketter i Vesteuropa – det var på det tidspunkt, hvor russerne havde stillet 800 raketter op – forklarede, at det kunne man roligt gøre i Vesteuropa, for nu havde man fået de u-bådsbaserede raketter. For udenrigsministeren er det åbenbart helt afgørende, om han får en landbaseret raket oven i hovedet eller en u-bådsbaseret raket. Vi er altså nogle stykker, som mener, at det faktisk er en underordnet sag, og det er derfor, vi blander det sammen. Vi gør det med vilje, for det hører sammen.

Arentoft (FP):

Uafhængigt af hinanden har udenrigsministeren og jeg fundet det utroligt, at vi for tredje gang inden for godt 2 måneder diskuterer INF eller mellemdistanceraketter her

i folketinget. Baggrunden herfor er nok så interessant.

Først debatterede vi SFs og VS' forslag til folketingsbeslutning, nr. B 21, den 26. november sidste år. Den 7. december var der den forespørgselsdebat, som socialdemokratiet havde truet med, hvis regeringen ikke undlod at stemme i FN til den af Sverige og Mexico stillede resolution om fastfrysning af atomvåben. Regeringen ville stemme nej, men lod sig altså kue til at undlade at stemme. Forespørgslen kom alligevel, rejst af SF og VS.

I dag har vi en ny forespørgselsdebat, men denne gang rejst af socialdemokratiet, som tilsyneladende – det er der en tidligere ordfører der har nævnt – har svært ved at finde sine egne ben, når det nu er kommet i opposition. Der er sket et holdningsskifte i socialdemokratiet trods de mange ofte tågede og uforståelige bortforklaringer. Lad mig først nævne et par eksempler fra debatten den 27. oktober 1981 om atomoprustning i Europa. Ifølge Folketingstidende 1981-82, 1. samling, sp. 1113, sagde daværende udenrigsminister Kjeld Olesen:

»Vi er med andre ord i den situation, at det er Sovjetunionen, der gennem sin holdning bestemmer omfanget af NATOs moderniseringsprogram. Gennem NATOs dobbeltbeslutning håber vi at have gjort dette helt klart.«

Jeg vil gerne spørge hr. Kjeld Olesen: er der ikke sket et holdningsskifte til i dag, og er der ikke tale om at svække NATOs forhandlingsposition ganske alvorligt, når socialdemokratiet nu direkte modarbejder dobbeltbeslutningen af 12. december 1979?

I et interview i Jyllands-Posten i forgårs, altså søndag den 6. februar 1983, udtaler forhenværende statsminister Anker Jørgensen bl.a.:

»Det er et uafklaret spørgsmål, hvad der er årsag til russernes bevægelse. Det kan være Reagans hårde linje, men det kan også være den bevægelighed, der har været i store dele af verden, også i den amerikanske opinion, som russerne finder det taktisk klogt at imødekomme. Det er reelt også værdifuldt for os.«

Heroverfor står en udtalelse, som den amerikanske delegationsleder, ambassadør Max M. Kampelmann, der er leder af den amerikanske delegation til CSCE-konferen-